

روزنامه‌سبح

سیاسی، اجتماعی، اقتصادی

نوعی

آرلاین

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا

مدیر مسئول: مسعود حیدری

زیرنظر شورای سردبیری

مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

toseeirani.ir

نوعی

چاپ: کار و کارگر ۱۷۳۱۷۶۶۸

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپهر، پلاک ۱۳۲

تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰(

اینستاگرام: @tosee_irani

نشانی سایت: toseeirani.ir

ایمیل: toseeirani@gmail.com

شماره ۶۸/۲۰ دوشنبه ۱۷ آذر ۱۴۰۴/ ۱۷ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷/ ۸ دسامبر ۲۰۲۵

دزدان کنیا به ایرانی‌ها زدند

تیم ملی تکواندوی پسران زیر ۲۱ سال به یک قهرمانی زودهنگام در قهرمانی جهان رسید. قهرمانی‌ای که سیل تبریک‌ها را به سمت هوگوپوشان روانه کرد. تیم ملی تکواندو کشورمان در این مسابقات درمجموع بخش دختران و پسران، موفق به کسب هشت مدال طلا، نقره و برنز شد. برای تیم ایران ایوالفضل زندی، رادین زینالی، امیررضا غلامی و مبینا نعمت زاده چهار مدال طلا، محمد عزیزاده، یک مدال نقره، متین رضایی، امیرمحمد اشرافی و هستی محمدی هم سه مدال برنز کسب کرده‌اند. همچنین در پایان این رقابت‌ها از سوسی کمیته برگزاری مجید افلاکی سرمربی تیم ملی کشورمان به عنوان بهترین مربی این دوره از مسابقات در بخش مردان انتخاب و معرفی شد.

اما این رقابت‌ها تحت تاثیر یک اتفاق مهم قرار گرفت. نبودن امنیت در کنیا، میزبان رقابت‌های تکواندوی زیر ۲۱ سال قهرمانی جهان از همان نخستین روز مسابقات در خبرها پیچید. اولین خبر دربارۀ این بود که دزدان دریایی ناپرویی هوگوپوش اردن را دزدیدند و اموال او را به سرعت بردند. این اتفاق باعث نگرانی تمام تیم‌های شرکت‌کننده از جمله ایران شد. درنهایت اما ملی‌پوشان کشورمان هم از این دزدی‌هایی نصیب نماندند و مدال‌های طلا و برنز ابوالفضل زندی و امیرمحمد اشرافی در روز پایانی مسابقات و در حالی که ملی‌پوشان برای حمایت از محمد عزیزاده که به فینال رسیده بود به سالن رفته بودند، به سرعت رفت‌ا

طبق اعلام اسماعیل پور مربی تیم ملی، در زمان مسابقه عزیزاده، لوازم تیم در سالن گرم بود که بازگشت به سالن گرم متوجه‌می‌شوندیکی از ساک‌های باز یکنان که لوازم شخصی و مدال‌های طلای زندی و اشرافی و ۲۰۰ دلار پول داخل آن بود به سرعت رفته است. با وجود جست‌وجو و پیگیری‌ها این ساک پیدا نشد اما مسئولان برگزاری مسابقات مدال‌های طلا و برنز دیگری را به ملی‌پوشان کشورمان دادند تا حداقل مدال‌ها به گردن آنها باز گردد.

با وجود خلأ امنیت بزرگی که در کنیا وجود دارد، از این پس نه تنها فدراسیون جهانی تکواندو بلکه سایر فدراسیون‌ها هم نباید این کشور را به عنوان میزبان انتخاب کنند. چراکه هر چقدر هم کیفیت فنی مسابقه بالا باشد، امنیت مساله‌ای نیست که بتوان به سادگی از کنار آن عبور کرد.

■ ■ ■

سهمیه وایلد کارت در دست والیبالیست‌ها

کنفدراسیون والیبالیست‌ها آسیا از سال ۲۰۲۴ برای توسعه سطح برگزاری مسابقات و پیرو عقد قرارداد با فدراسیون جهانی، مسابقات قهرمانی باشگاه‌های آسیا را با همکاری والیبالیست‌ها وورلد بر گزار کرد. از سال ۲۰۲۵ نیز این رقابت‌ها با نام لیگ قهرمانان آسیا در دو بخش مردان و زنان و با حضور هشت تیم برگزار می‌شود که قهرمانان یا نمایندگان پنج منطقه آسیای مرکزی، شمالی، جنوبی، غربی و جنوب شرقی به همراه تیم میزبان و دو سهمیه وایلد کارت از سوی کنفدراسیون والیبالیست‌ها آسیا هشت تیم حاضر در لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۲۶ خواهند بود.

بر این اساس با توجه به اینکه رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیای مرکزی مردان امسال (۱۴۲۳ تا ۲۹ تیر) در مالدیو برگزار شد و نماینده ایران به دلیل مشکلات ناشی از جنگ ۱۲ روزه در حوزه محدودیت‌های ارتباطی و بسته‌بودن آسمان ایران و پروازها نتوانست در این رویداد شرکت کند، پس از مذاکرات و هماهنگی‌های انجام‌شده با مسئولان کنفدراسیون‌های آسیا و آسیای مرکزی و جلسات تقووی رییس فدراسیون والیبالیست‌ها «لطیف»، رییس کاوا و «امون سوزارو» رییس AVC، مقرر شد در صورت امکان، ایران با استفاده از وایلد کارت کنفدراسیون والیبالیست‌ها آسیا در مسابقات لیگ قهرمانان مردان آسیا ۲۰۲۶ شرکت کند.

بدین ترتیب در صورت اختصاص وایلد کارت آسیا به ایران، قهرمان لیگ برتر والیبالیست‌ها مردان کشورمان در مسابقات لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۲۶ تا ۲۴ تیر در دبی‌بهشت ۱۴۰۵ در اندونزی (کاندیدای میزبانی) برگزار می‌شود، شرکت خواهد کرد. درخصوص حضور نماینده ایران در لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۲۶ هیأت رییس‌ه سازمان لیگ و فدراسیون تصمیم‌گیری خواهد کرد. اما در صورت عدم دریافت وایلد کارت، نماینده ایران باید در لیگ قهرمانان آسیای مرکزی ۲۰۲۶ حاضر شود و پس از کسب عنوان قهرمانی از طریق سهمیه این منطقه وارد مسابقات لیگ قهرمانان آسیا ۲۰۲۷ شود.

در بخش زنان نیز رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا از ۱۰ تا ۱۲ دبی‌بهشت ۱۴۰۵ در کره جنوبی (کاندیدای میزبانی) برگزار خواهد شد و لیگ قهرمانان آسیای مرکزی زنان نیز از ۲۰ تا ۲۶ تیر بهمن ۱۴۰۴ در مالدیو برگزار می‌شود که نماینده ایران باید ابتدا در رقابت‌های کاوا شرکت کند و در صورت قهرمانی در مسابقات منطقه، سهمیه حضور در لیگ قهرمانان زنان آسیا ۲۰۲۶ را به دست خواهد آورد.

آرژانتینی‌ها با خاک هیجان اولیه قرعه‌کشی خوابیده

گردد و خاک هیجان اولیه قرعه‌کشی خوابیده است. دیگر خبری از آن استوری‌های رگباری «صعود قطعی» و تیتراهای حماسی رسانه‌ها نیست. حالا ما مانده‌ایم و سکوت بعد از طوفان و یک جدول که نام ایران را در کنار بلژیک، مصر و نیوزیلند نشان می‌دهد. روی کاغذ؟ بله، شاید این همان «گروه زندگی» باشد که همه آرزویش را داشتند. خبری از برزیل و فرانسه و اسپانیا نیست. اما در زمین چمن چطور؟ حقیقت این است که فوتبال روی کاغذ بازی نمی‌شود و دقیقاً همین‌جاست که ترس، آرام آرام از لای درزهای خوش‌بینی افراطی نفوذ می‌کند. امیر قلعه‌نویی قول چهار امتیاز و صعود داده است؛ قولی که حالا مثل یک چک بی‌محل، سنگینی‌اش روی شانه‌های لرزان تیم ملی حس می‌شود. باید برای یک بار هم که شده، عینک تعصب را برداریم و با عینک منطق به این صحنه نگاه کنیم.

تاریخ فوتبال ملی ما پر از تراژدی‌هایی است که با کلمه آسان شروع شدند. ما همیشه مقابل غول‌های در نیمه‌های دوم، اسیر اشتغتی مطلق شدیم و اگر

چهره به چهره

جنگ در لیورپول بالا گرفته است

غروب آنفیلد

نازنین دشتی

فوتبال گاهی فقط یک بازی نیست؛ گاهی این‌های تمام‌نما از زندگی است که در آن امید و ناامیدی، صعود و سقوط و عشق و نفرت در فاصله ۹۰ دقیقه چنان در هم می‌آمیزند که روح انسان را تکه تکه می‌کنند. اما آنچه این روزها بر لیورپول می‌گذرد، فراتر از نوسانات معمول یک فصل فوتبالی است. این بود تی فروپاشی می‌دهد. بوی سوختن روپاهایی که قرار بود امسال در آنفیلد شکوفا به زنند، اما حالا زیر چکمه‌های بی‌رحم واقعیت له شده‌اند. بازی مقابل لیدز یونایتد قرار بود نقطه عطفی باشد برای بازگشت به مسیر؛ مرهمی بر زخم‌های باز شده در هفته‌های اخیر. اما آنچه در پایان باقی ماند، نه مرهم که نمک پاشیدن بر جراحاتی عمیق بود. تساوی سه‌سه، آن هم با آن سناریوی دیوانه‌وار، برای هواداران لیورپول کمتر از یک شکست تحقیرآمیز نبود. این بازی، عصاره‌ای از تمام دردهای این فصل لیورپول بود؛ تیمی که یادش رفته چگونه برنده باشد، تیمی که روانش شکننده است و تیمی که ستاره‌هایش دیگر برای هم نمی‌جنگند.

وقتی سوت آغاز بازی زده شد لیورپول با آن طوفان اولیه با دو گل پیش افتاد، برای لحظاتی سکوها نفس راحت کشیدند. به نظر می‌رسید که آن ماشین جنگی مهارناپذیر دوباره روشن شده‌است. دو گل برتری، حاشیه امنی بود که در سال‌های نه‌چندان دور، حکم پایان بازی را داشت. اما این لیورپول، آن لیورپول نیست. این تیم، ترس در ساق‌هایش رخنه کرده است.

آنچه پس از گل دوم رخ داد، یک فروپاشی روانی تمام‌عیار بود. لیدز، تیمی که باید قربانی خشم لیورپول می‌شد، بوی ترس را احساس کرد. آنها جلو آمدند و دفاع لیورپول مثل یک نایت سیست که روی ماسه ساخته شده باشد، لرزد. از دست دادن برتری دو

اتفاق روز

درخواست آبی‌ها از سازمان لیگ برای هدف آسیایی

یک دیدار معوقه دیگر

تیم فوتبال استقلال با اینکه فصل گذشته سال سختی را به پایان برد اما باز هم در موقعیتی قرار گرفت که سال جدید را در چهار تورنمنت استارت بزند. آنها به واسطه قهرمانی در جام حذفی هم به سوپر جام راه پیدا کردند و هم سهمیه حضور در لیگ قهرمانان آسیا را به دست آوردند تا در کنار لیگ برتر و جام حذفی در چهار تورنمنت مهم حضور داشته باشند. شرایطی که به جز آنها تنها برای تراکتور وجود دارد. در این شرایط تقویمی که سازمان لیگ برای مسابقات طراحی کرده بود، از ابتدای فصل با اعتراض مسئولان باشگاه مواجه شد و حالا در آستانه پایان نیم فصل نخست دوباره اعتراض جدید از سوی آبی‌ها مطرح شده است.

به گزارش فوتبال ۱۴۶۰ آبی‌پوشان در مقطع فعلی یک بازی معوقه دارند که البته نبرد سپاهیان – استقلال در هفته دهم به درخواست کادرفنی تیم ملی معوق شد و اعضای دو تیم نقشی در تعویق مسابقه نداشتند. با این وجود طبق برنامه ریزی جدید سازمان لیگ قرار است بعد از پایان دیدارهای نیم فصل نخست، این نبرد معوقه پانزدهم دی ماه به انجام برسد که حالا استقلال‌ها پیگیر آن هستند تا در آستانه سفر به بحرین، یک مسابقه دیگر خود را هم به زمان دیگری موکول کنند و نامه نگاری‌های شان در این زمینه را آغاز کرده‌اند.

آیا واقعا تیم ملی ایران می‌تواند از مرحله گروهی جام جهانی صعود کند؟

سراب

شانس (و تیر دروازه) نبود، شاید فاجعه‌های تاریخی رقم می‌خورد. چرا؟ چون در آن بازی‌ها، ما «بازنده» سربلند» بودیم. فشاری روی مان نبود. استراتژی مشخص بود؛ دفاع مطلق و ضدحمله. اما هرگاه در جایگاه مدعی قرار گرفتیم، هرگاه قرعه به ما چشمک زد (بوسنی ۲۰۱۴، آمریکا ۲۰۲۲)، فرو ریختیم.

این گروه جدید، دقیقاً همان باتلاقی است که ما از آن می‌ترسیم. این گروه ما را در موقعیتی قرار می‌دهد که باید حمله کنیم، باید ببریم و باید مالکیت داشته باشیم. و سوال ترسناک اینجاست؛ آیا تیم ملی فعلی ایران، ابزار و تاکتیک دیکته کردن بازی به حرفی را دارد؟

بیایید خودمان را گول نزنیسم. حافظه ما‌هی نداشته باشیم. هنوز عرق شرم نمایش‌های اخیر خشک نشده است. ما تیمی هستیم که در ماه‌های اخیر، مقابل ازبکستان (که تیمی قابل احترام اما در جه‌ودر آسیاست) به ن‌یست تاکتیکی خوردیم. ما تیمی هستیم که جلوی قزاقستان و کره شمالی در نیمه‌های دوم، اسیر اشتغتی مطلق شدیم و اگر

بلژیک شروع کنیم؛ ششیری که هنوز دندان دارد. خیلی‌ها می‌گویند «نسل طلایی» بلژیک تمام شده. درست است، هازارد رفته و دی‌برونه پیر شده است. اما بلژیک هنوز یک تیم کلاس جهانی است. آنها سرعت انتقال توپی دارند که خط دفاع کند ایران را در کابوس فرو می‌برد. دو کوولو کاکو (یا جانشینان شان) با سرعتی ویرانگر به فضا‌ها حمله می‌کنند. خط دفاع ما که در کورس با مهاجمان آسیایی جامی‌ماند، جلوی وینگرهای انفجاری لیگ برتر انگلیس و بوندس لیگا چه خواهد کرد؟ بلژیک، ایران را به عنوان سه امتیاز تضمین شده می‌بیند تا با خیال راحت به مراحل بعد فکر کند.

اما مصر؛ بزرگ‌ترین اشتباه، تقلیل دادن مصر به محمد صلاح است. مصری‌ها در سال‌های اخیر نشان داده‌اند که استاد بازی کثیف و نتیجه‌گرا هستند. تیم‌های شمال آفریقا همیشه گربه سپاه‌ما بوده‌اند (پادمان نرود بازی با تونس و الجزایر را). آنها فیزیکی بازی می‌کنند، جنگ‌های روانی را بلندند و ساختار دفاعی مستحکمی دارند. آنها می‌دانند که ایران برابر تیم‌هایی که فضا را می‌بندند و فیزیکی بازی می‌کنند، عصبی می‌شود. صلاح فقط گیل‌اس روی کیک است؛ اصل ماجرا، تیمی است که می‌داند چگونه بازی ایران را خراب کند.

نیوزیلند؛ ضعیف‌ترین تیم گروه روی کاغذ. شاید روی کاغذ ضعیف‌ترین باشند، اما سبک بازی آنها هم خالص برای فوتبال ایران است. فوتبال مستقیم، فیزیکی بدنی و خشن‌تاک و برتری هوایی مطلق. ایران سنتی‌ترین ضعفش در ۲۰ سال اخیر چه بوده؟ دفاع روی ضربات ایستگاهی و ارسال از جناحین. نیوزیلند تیمی است که برای همین لحظات زندگی می‌کند. آنها می‌توانند ۹۰ دقیقه دفاع کنند و در دقیقه ۹۳ روی یک کرنر، رویای صعود ما را به یاد دهند.

تیم ملی ایران پیر است. این یک توهمین نیست، یک آمار است. ما یکی از مسن‌ترین تیم‌های جام خواهیم بود. در تورنمنتی مثل جام جهانی که بازی‌ها فشرده و فشار بدنی در بالاترین حد است، نفس کم آوردن یعنی مرگ. در بازی‌های اخیر

امیر قلعه‌نویی از ژنرال بودن و فوتبال هجومی حرف می‌زند، اما آنچه در زمین می‌بینیم، اغلب اتکا به خلاقیت فردی مهدی طارمی و سردار آزمون است. اگر این دو نفر روشن نباشد، یا اگر حریفان راه ارتباطی خط‌هافبک و حمله را قطع کنند (کاری که ازبکستان به خوبی انجام داد)، پلن B ما چیست؟

ارسال‌های بلند برای مهاجمانی که در محاصره مدافعان کلاس جهانی هستند؟

بیایید زاویه دوربین را عوض کنیم. فکر می‌کنید در بروکسل، قاهره و اوکلند چه خبر است؟ آیا آنها ترسیده‌اند؟ آید. آنها خوشحال‌تر از ما هستند. از

زد که بازنده اصلی‌اش خود بود. صلاح فقط یک بازیکن نیست؛ او نماد، اسطوره و شاید آخرین بازمانده از نسل طلایی است که هنوز می‌تواند ثقلوت‌ها را رقم بزند. دیدن او روی نیمکت، در حالی که تیم در زمین جان می‌کند، سوال برانگیز بود. اما واکنش او پس از بازی... آه از آن واکنش!

صلاح پس از سوت پایان، نه مثل یک کاپیتان دلسوز، بلکه مثل یک پادشاه تحقیر شده رفتار کرد. خشم. او در تونل ورزشگاه ونادیده گرفتن کادرفنی، پیمای روشن‌اش، حرمت‌ها شکسته شده است. این دیگر یک اختلاف تاکتیکی ساده نیست؛ این یک گسست عاطفی عمیق میان ستاره اول تیم و سرمربی است. وقتی صلاح که معمولاً لیخندش نماد آرامش لیورپول بود، این چنین برمی‌آشوبد، یعنی رختکن تیم دیگر یک خانواده نیست. این طغیان، میخ‌آخری بود بر تابوت اقتدار مربی‌ای که هنوز جای پایش سفت نشده است. و حالا، تمام نگاه‌ها به آرنه اسلوت دوخته شده است. مرده‌لندی که با امیدهای فراوان پا به مرسی‌ساید گذاشت. حالا تنها ترن مرد شهر لیورپول است. سایه پورگن کلوب هنوز هم سنگین و گسترده بر آنفیلد پهن شده و هر لغزش اسلوت، با دوران باشکوه گذشته

استقلال‌ها که نسبت به پرسپولیس بازی‌های پرتافیک‌تر به‌دربی پایتخت‌رسیدند و نسبت

به این مهسا اعتراض‌شدیدی داشتند. حالا در ادامه پیکار‌های فصل جاری، باید با ملوان و خبیر دیدار کنند و سپس در جام حذفی به مصاف فولاد هرزگان بروند و بعد از آن هم به بحرین سفر کنند تا و در روی المحرق قرار گیرند. اتفاق مهم آنکه سه دیدار باخبیر فولادو المحرق قرار است در خانه رقیب‌ا بر گزار شود

و با توجه به تقویم فشرده بازی‌ها، استقلال‌ها پیگیر لغو مسابقات حذفی‌شان هستند.

استقلال ۱۹ آذر میزبان ملوان است، ۲۴ آذر باید در خرم‌آباد به مصاف خبیر برود، ۲۸ آذر مهمان فولاد هرزگان در بندرعباس است و سپس سه دی‌ماه هم در نامه به مصاف المحرق بحرین خواهد رفت. نکته مهم استقلال برای صعود به مرحله حذفی لیگ قهرمانان آسیا؟ محکوم به کسب پیروزی مقابل المحرق است و همین مساله، دیدار آبی‌ها با حریف بحرینی را بیش از پیش حساس کرده که همین موضوع، زمینه‌ساز ثبت اعتراض استقلال‌ها به برنامه ریزی سازمان لیگ شده است.

در این شرایط مسئولان باشگاه خواهان معوق

مقایسه می‌شود. اما بحث امروز دیگر مقایسه نیست؛ بحث بقاست. تیمی که در خانه و مقابل لیدز، برد دو بر صفر را با تساوی سه-سه عوض می‌کند، مشکلش فقط تاکتیک نیست؛ مشکلش شخصیت است و مسئول مستقیم تزیق شخصیت به تیم، سرمربی است.

اسلوت در بسازی با لیدرز اشتباهات م رگباری داشت. تعویض‌هایش، مدیریت بحران‌ش پس از دریافت گل‌ها و البته مدیریت ستاره بزرگی مثل صلاح، همگی نمره مروددی گرفتند. شایعات اخراج او که تا دیروز فقط در حد زمزمه‌های فضای مجازی بود، حالا به تیر یک روزنامه تبدیل شده است.

مدیران لیورپول صورت‌انداز می‌نشان داده که وقتی سکوهای آنفیلد اعتمادشان را از دست بدهند و وقتی ستاره‌های رختکن علیه مربی شوند، حکم اخراج عملاً امضا شده است. اسلوت شبیه ناخدایی است که در میانه طوفان، قطب‌نمای خود را گم کرده و دو خدمه‌اش نیز از او فرمان نمی‌برند.

در نهایت، قربانیان اصلی این دانستان، نه میلیونرهای درون زمین، بلکه هواداران تیمی است که با ششقت خاص خود روی سکوها اشک می‌ریزند. هواداران که به «هرگز نتقادم نخواهی زد» ایمان دارند، اما این روزها احساس تنهایی عمیقی می‌کنند. آنها تیمی را می‌بینند که هویتش را گم کرده است. تیمی که دیگر ترسناک نیست، تیمی که به جای جنگیدن تا آخرین قطر خون، تسلیم می‌شود.

تساوی مقابل لیدز و جنجال صلاح، شاید نقطه پایانی باشد بر امیدهای این فصل، اما سوال ترسناک‌تر این است؛ آیا این پایان یک دوران است؟ آیا لیورپول باید برای سال‌ها سرگردانی در میانه جدول آماده شود؟ امشب در آنفیلد، باد سردتری می‌وزد. چراغ‌ها خاموش شده‌اند، اما صدای قریادهای اعتراض و سکوت سنگین ناامیدی، بلندتر از همیشه به گوش می‌رسد. لیورپول زخمی است، صلاح مصیبتی است و اسلوت... اسلوت شاید همین حالا که این متن را می‌خوانید، در حال بستن چمدان‌هایش باشد.

فوتبال ادامه دارد، اما برای لیورپول، زمان استاده است؛ در ست در همان تپه‌ای که توپ برای بار سوم وارد دروازه‌شان شد و قلب میلیون‌ها عاشق در سراسر جهان شکست.

شدن نبرد تیم‌شان در جام حذفی با فولاد هرزگان هستند و بر حسب آخرین خبر‌ها، خواسته استقلال‌ها موکول شدن این بازی به زمان دیگری است. گفته می‌شود که با توجه به اینکه قرار است نبرد درنده تراکتور – پرسپولیس باشمشن آذر ۲۲ دی ماه دیدار داشته باشد، استقلال‌ها هم

خواهان آن شده‌اند که نبردشان با فولاد هرزگان به آن زمان موکول شود که فعلا مسئولان سازمان لیگ واکنشی به درخواست آبی‌ها نشان نداده‌اند.

مدیران سازمان لیگ در صورتی که فصلی بیشتری ن همکاری در زمینه فشرددگی بازی‌های داخلی و آسیایی را با تراکتور داشته‌اند که دو نبرد این تیم با ملوان و پرسپولیس (در جام حذفی) به زمان دیگری موکول شد. حالا گفته می‌شود که آبی‌ها عطف به همکاری‌های سازمان لیگ با تراکتوری‌ها، خواهان معوق شدن نبردها‌ن با فولاد هرزگان شده‌اند که استقلال‌ها امیدوارند در خواست‌شان پذیرفته نشود تا بعد از دیدار با خبیر، بتوانند آمادگی خود را به بالاترین سطح ممکن برسانند و مهمای سفر به نامه برای دیدار سرنوشت‌ساز و البته انتقامی با المحرق شوند.

